

Dnes budem často používať slovo láska. Vystavujem sa tým riziku, že slová ktoré za krátko vyslovím budú prepočuté. Nám na to niekoľko dôvodov. Slovo láska ako aj láska samotná ú mnohých zovšednela. Jeden povie: „O láske toho už bolo nahovorené – nepochúval som sa toho už dosť – nič nové o nej už nepotrebujem vedieť“. Láska sa stala neobsiahnuteľnou témou. Druhý povie: „Láska je tak obsiahla téma, že ju nie je možné kázňou obsiahnuť. Opäť to bude len taký let z výšky“. Láska je vec osobná. Iný povie: „Láska má u každého rôznu podobu prežívania a preto o nej nie je vhodné niekomu do nej hovoriť“. Ale predsa. Započúvajte sa do jedného z najrozsiahljších novozmluvných textov popisujúcich lásku – Hymny lásky.

Text: 1 K 13 „A čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal - nič mi to nepomôže. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmysla zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane. Ale prorockvá sa pomínú, jazyky umlknú, poznanie sa pomínie. Lebo sčiasťky poznávame a sčiasťky prorokujeme, ale keď príde dokonalé, čiastočné sa pomínie. Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmysľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa; ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh). Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska“.

Láska je dôležitá

Na láske záleží. Hovoria to psychológia, pediatri, geriatri, odborníci v manželských poradniach, hniezdach záchrany, detských domovoch, sociálny zariadeniach a na mnohých iných miestach. V hymne lásky teda počujeme to čo nám v rozličných obmenách znie zo všetkých strán. Uvedomujeme si to? Slová hymny lásky nám to pripomínajú a zároveň naliehavo „kladú na srdce“, aby sme v preukazovaní lásky boli lídrami – príkladmi – tými prvými. Kto? No my veriaci, my v cirkvi, my ktorí sa verejne hlásime k viere Pána Ježiša Krista. Máme k tomu predpoklady nespočetné množstvo príležitostí. V Rim 5,5 to máme jasne napísané: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Duchu Svätého, ktorého sme dostali.“ Na inom mieste krásne Ján píše: „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha“ (1J 4,7). Láska ako taká, ale aj túžba po láske je vyjadrením skutočnosti, že sme Božím dielom a nie dielom chladného osudu, či náhody. Láska je podstatná aj preto, lebo je to práve ona, ktorá prehlbuje naše ľudské skutky a vzťahy. Iné je starať sa v láske a iné je starať sa bez nej. Iné ja vychovávať v láske a iné bez nej. Iné je viesť v láske a iné je viesť bez nej. Dovolím si povedať: Aj to najväčšie (ľuďmi ocenené) a konané bez lásky je malým oproti tomu malému čo je vykonané v láske. Môže sa zdať, že hymna lásky bola napísaná pre chvíle ako je svadba. Pravda je však taká, že boli reakciou na napäté vzťahy medzi členmi cirkevného zboru v Korinte. Z obsahu listov ale aj umiestnenie v rámci celého listu vieme, že ich vzťahy poznačilo nepochopenie a duchovná pýcha. Jednoducho vyjadrené slovami: „Kto čo vie/nevie, kto čo robí/nerobí“. Niečo podobné riešime v cirkvi až podnes. No akákoľvek náboženská prax, poznanie, samotná viera a mnohé iné čo je obsiahnuté v živote s Kristom je ničím ak v tom nieta lásky. Bez lásky sa viera obráti na fanatizmus, poznanie na vedomosť. Vieme aj to, že predstieranou láskou (nielen predstieranou) je možné klamať, možné manipulovať, vydierať, dokonca zničiť toho druhého. Aj dnes v kontexte osobného aj života cirkvi skúmame svoje slová, myšlienky a skutky. Ak v nich chýba láska k Bohu, ktorá je zároveň láskou k blížnemu nemá to cenu. Nepotrebuje prehodnotiť svoje konanie rovnako ako potrebujeme prehodnotiť motívy. Na láske záleží.

Láska je konkrétna

Pisateľ listu ap. Pavol vymedzuje pojem lásky niekoľkými pojmami (4-7). Počujme ešte raz: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmysla zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí.“ Tieto slová hovoria veľmi jasne a to, že láska je viac ako emócia -pocit. Pravá láska obohacuje obe strany. Jedna nachádza naplnenie v jej dávaní, tá druhá v jej prijímaní. Ľuďom v každej dobe hrozí nebezpečenstvo, že to čo nazývame láskou je iba sebaláskou – sebastrednosťou – sebeckou láskou hľadiacou si len to svoje. No ľuďom v každej dobe hrozí aj nebezpečenstvo, že to láska sa stáva pre ľudí nesmiernym bremenom.

Skutočná láska je obetujúca sa láska – láska spojená s mnohými stratami. Tak to vidíme v živote mnohých mám, rodičov, mnohých ľudí v neposlednom rade na našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Láska sa dáva. Nie preto že musí, ale preto že v láske človek našiel svoju vlastnú hodnotu – v Bohu a jeho láske. Všetky straty nech sú v kontexte toho čo sme v ňom získali. Pán Ježiš hovorí: „*Niet nikoho, kto opustil dom alebo bratov alebo sestry, alebo matku alebo otca alebo deti, alebo pole pre mňa a pre evanjelium, žeby nedostal sto razy toľko: teraz v tomto veku - keď aj s prenasledovaním - domy a bratov a sestry a matky a deti a pole, v budúcom veku však večný život (Mk 10,30)*“. Život viery je životom evanjelia a evanjelium je radostnou správou o Božej milosti a láske k nám hriechnym ľuďom. Nebojme sa v láske strácať a tak napodobňovať aj nášho Pána ktorý stratil, aby sme my získali. Nestratil nanútené, ale z lásky a v láske k nám. V láske platíme svojim životom, no zároveň v tom nachádzame životnú silu.

Láska je večná

Aj to potrebujeme počuť a prijať. Láska nikdy neprestane – je večná. Tu sa nemyslí na neobmedzené trvanie ako sa neraz ľudia mylne domnievajú pri slove večný v Biblii. Slovo večný neopisuje množstvo, ale kvalitu. Tak prijímajme aj biblické slová: „Boh je láska“. Láska pretrvá – je večná. Láska je zakotvená v tom čo, presnejšie v tom kto nás presahuje. Láska je zakotvená v budúcnosti, ktorú očakávame – v tom čo tu ešte nie je ale v plnosti raz bude. Ježiš tomu hovorí „Božie alebo aj nebeské kráľovstvo“. Zvlášť to potrebujeme vo chvíľach, keď láska v rozličnej podobe nie je prijímaná. Práve to, že je večná nás chráni pred zúfalstvom a frustráciou či z nich vyvádza. V prejavovaní lásky a v konkrétnych krokoch lásky nechabujeme! To dobré má zasľúbenú večnosť na rozdiel od všetkého čo sa pomínie. Keď Ježiš hovorí o zhromažďovaní si pokladov v nebi tak je to práve láska. Koniec koncov práve vykonané skutky lásky voči tým „najmenším“ sú vyzdvihnuté ako kritérium podľa čoho Boh bude raz posudzovať život človeka (Mt 25,31-46). Samozrejme v tom nezabúdame slová samého Ježiša: „*Skutkom Božím je veriť v Toho, ktorého On poslal*“.(J 6,29). Keď milujeme sme nástrojmi skrze ktoré Boh vnáša večnosť ktorú očakávame do tohto sveta. Láska má budúcnosť a v tom časovom horizonte aj večnosť lebo je podstatou Boha.

Bratia a sestry. V nastávajúci týždeň stupujeme do pôstneho obdobia v ktorom nám práve udalosti smerujúce k Veľkonočným sviatkom ukazujú na Krista. Jeho láska je pre nás nesmierne dôležitá, Jeho láska je konkrétna, jeho láska je večná. Povzbudíme sa v tom aj slovami: „*Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi*“ (R 8,38-39). Amen

Milodary

V týchto dňoch si na svojich rodičov – otca Branislava Hapču (30. výročie úmrtia) a mamu Eleny Hapčovou (10. výročie úmrtia) spomínajú deti so svojimi rodinami. Ďakujúc za ich životy prosia o Božie požehnanie, zdravie a ochranu. Zároveň spomínajú aj na svojho zosnulého bratranca MUDr. Martina Hapču. Pri tejto príležitosti obetuje syn Jozef a dcéra Jana so svojimi rodinami 60,-Eur na cirk. ciele a 60,-Eur na plynofikáciu.

Ďakujeme za prinesený milodar a obeť

Oznamy

utorok: 18:00 online biblická hodina meet.google.com/pzc-ahdp-arm
štvrtok: 16:30 online vyučovanie konfirmandov
19:00 online stretnutie mužov <https://meet.google.com/pzc-ahdp-arm>
piatok: 18:00 online dorast https://www.youtube.com/results?search_query=ecav+hybe
sobota: 10:30 online Detská besiedka meet.google.com/ept-pqtf-qtq
18:30 online mládež
nedeľa: 10:00 online služby Božie – facebook CZ L. Hrádok – Dovalovo

Pán života a smrti spomedzi živých odvolal (10. februára) Ruženu Kaňuchovú rod. Peniaštekovú. Posledná rozlúčka sa uskutoční v pondelok 22.2. o 13:20 v Bratislave.

Odkazy k online stretnutiam sú uvedené na webovej stránke cirkevného zboru www.dovalovo.ecavlos.sk

K podpore činnosti, ale aj k plneniu záväzkov voči cirkevnému zboru môžete využiť nižšie uvedené údaje:

IBAN: SK84 0900 0000 0051 4967 6984

VS : 612100 (cirkevný príspevok (poznámka: meno a priezvisko)

VS : 610100 (milodary)

VS : 610103 (dobrovoľné a pravidelné príspevky)

Vzhľadom k obmedzeniam súvislosti s pandemiou vás prosíme, aby ste cirkevný príspevok, ktorý je pre rok 2021 vo výške 10,-Eur na člena uhradili bankovým prevodom. Do poznámky je potrebné uviesť mená tých, za ktorých je príspevok uhradený a tiež číslo domu.

PAY by square